

Näskk Njuä'mmel he'rvves reiss

Näskk Njuä'mmel lij njuä'mmlâž. Son jäälast jõnn mie'ccest piârrjines. Su'st lie lååi vi'lljed da vittmlå vue'bbed. Näskk seârr suu vii'llji- da vue'bbivui'm pôrtt šeelljast täujja. Sij seä'rre päällain da teä'rre ūkeâštai. Nääsk vi'llj Mee'drai vuäitt juõ'kk vuâra, son lij sami ja'ttlös njuä'mmel.

Õhttešt čâhcča Näskk da Mee'drai le'je tiârrmen mie'ccest, ko kollji kôrr jiõ'nne čuârvvmõš. "Mii tõt leäi?" kõõjji Näskk Mee'dreejest. "Mon kâ'l jiõm tie'đ, mii tõt leäi, leâ'sa mõõnnâp ūkiöččâd â'liddlab", ceälkk Mee'drai da suäna vue'lğge njoikkad jiõn årra. Näskk čuâvvli lää'đsen mie'lđd. Sõrgg suäna puõ'tte jõnn pie'33 vuâlla da Mee'drai vuõ'i'ni, mii to'ben čuârvai. "To'ben lie koumm oummu, see'st lie peess mie'lđd. Mon joordam, što sij lie mie'csteei. Žiurrâl da Kaa'dren Kuõbžž jälste tää'i'ben piârrjines, muännast fe'rttai si'jjid vaarted", Mee'drai ceälkk. Nääskast aa'lji tuä'rjstâ'tted da son coolti: "Mõõzz muännast fe'rttai? Ton kâ'l fe'rttjak õhttu mõõnnâd vaarted si'jjid, mu'st põõlât. Ton, Mee'drai, leäk sami sme'llak da ja'ttel, mõõn ton!" Mee'drai mâânn da Näskk vuõ'lji domoi.

Näskk tiâri nu'tt ja'ttlânji ko son pâi piâzzi. Son ij ūkiöččâm, koozz son mõõni, da kruu'ta son ho'hssji, mii leäi šõddâm. "Mon ča'jstõ'llem. Ij vuei't lee'd tuõtt! Mä'htt mon ââ'n kaaunam domoi?" Näskk reäkk da reäkk. Jeä'kkääž šâdd da son reäkk. Son reäggai, poka son vuäđđji. Ko son kåccji, son ho'hssji, što ij leäkku to'ben, koozz leäi vuäđđjam. Näskk leäi pakk põõrtâst da son leäi siângâst. Pôrtt leäi mooččâd da to'ben leäi šiõgghaajj. Sõrgg vuä'mm neezzan puõ'di sizz. Su'st le'je sää'mpihttâz â'lnn.

Neezzan ceälkk: "Šiõgg, što leäk kåccjam. Mon pe'cclō'sttem, ko ton le'jjik nu'tt viõggte'm. Kau'nnem tuu mie'ccest tue'lää, ko le'jjem uussmen sõõ'rid Njeä'llemjääu'rest. Ko'st ku'kken leäk tiârrâm?" "Mon leäm Näskk Njuä'mmel da jälstam Paaččjoogg reeddast. Mon suõrggnem mie'csteejid da tiârrlem, jiõm-ga kiõččâm, koozz mon mõ'nnem. Žii ton leäk da ko'st mon ââ'n leäm?" Näskk kõõjji. "Muu nõmm lij Åkklen da mon jälstam tää'i'b Njeä'limest. Ââ'n ton leäk muu põõrtâst. Muu kää'lles lij šee'llemreeisast. Son možât leäi õhtt tõin mie'csteejain, koid ton vuõi'nniķ, leâ'ša son i'lle'čče tuu kåddam. Sij lie sõõrv šee'llmen," neezzan va'sttad.

"Nä'de muäna jäätai jättõõvim. Muu vi'llj Mee'drai mõõni Kuõbžž-piârri vaarted, leâ'ša sõõrv muäna jeä'p toobd. Mä'htt mon ââ'n kaaunam domoi? E'čč da jeä'nn vuâsti pe'cclâ'stte, ko mon jiõm leäkku vuäddam pääi'kest", Näskk ceälkk. "Ko vuâlgak tän põõrtâst, mõõn Ve'rddnjaarg årra da jáårgal či'žsbeälla! Nu'tt kaaunak Paaččjo'ķke. Mon ūkeâttam tu'nne veär, što vuäitak tiârrâd", Åkklen vuä'psti.

Näskk poori šiõgg määraķveär, koon Åkklen ūiitti, spä'ssbõõžzi, de vuâlg domoi. Son määnn Ve'rddnjaarg årra da jáårgal či'žsbeälla. Sõrgg Näskk leäi sij põõrt šeelljast, ko'st suu piâr leäi suu vue'rddmen. Mee'drai kõõjji: "Ko'st ton leäk leämmaž? Mij pe'cclõõ'stim, juu'rdim, što ton kåddjik." "Le'jjem reeisast. Jääutai muäna jättõõvim, puk oummu jeä'la neeu'r", Näskk va'stii.

Mâŋja dõ'st Näskk leäi obb mie'cc sme'llkumõs njuä'mmel.

Terhi Kytölä, 2012